

IX. 2. udvalg.

påkrævede til fremme af udviklingsstrategiens målsætninger omfattende oplysninger både om hvor langt man er nået og om hvor meget, der mangler i strategiens gennemførelse.

Jordan fremlagde et ændringsforslag til en præambuler paragraf, der gik ud på udeladelse af et afsnit, i følge hvilket generalforsamlingen skulle tage de administrative arrangementer til efterretning, som generalsekretæren havde iværksat vedrørende FN-sekretariatets center for økonomisk og social oplysning (CESI). Ændringsforslaget og drøftelserne herom må ses i sammenhæng med det mere generelle spørgsmål om FN's informationspolitik, der samtidig behandlede i 5. udvalg under dagsordenes pkt. 83. Et af de problemer, som drøftedes i dette udvalg, var om CESI, som har en delvis selvstændig status under FN-sekretariatets kontor for offentlig oplysning (OPI) fuldtud burde integreres i dette kontor. Ændringsforslaget, der måtte opfattes som et led i et forsøg på at svække CESI's selvstændige status, blev nedstemt i 2. udvalg med 28 stemmer for (østeuropæiske lande, Bahrain, Grækenland, Guyana, Indien, Pakistan, Swaziland, og Øvre Volta), 32 imod (de fleste vestligelande herunder alle de nordiske og nogle latinamerikanske lande) og 24 afståelser (fortrinsvis afrikanske og asiatiske lande). Resolutionsforslaget som helhed blev vedtaget i 2. valg med 71 stemmer for, ingen imod og 17 afståelser (Østeuropæiske lande, Guinea, Mali, Pakistan og Øvre Volta).

Resolutionen blev bekræftet i plenarforsamlingen den 14. december 1971 med 100 stemmer for, ingen imod og 8 afståelser (østeuropæiske lande bortset fra Rumænien). (Res. 2800 (XXVI)).

b. Det institutionelle maskineri for strategiens overvågelse.

En række udviklingslande fremlagde et resolutionsforslag om det institutionelle maskineri for overvågelsen af strategiens gennemførelse, i hvilket der tages stilling til en række problemer vedrørende sammenhængen mellem den sektorvise gennemgang særligt i UNCTAD og UNIDO, den globale gennemgang i ECOSOC og generalforsamlingen samt ekspertrådgivningen fra Komiteen for udviklingsplanlægning.

Det afgørende træk ved den første version af forslaget var den stærke betoning af gennemgangen i UNCTAD og UNIDO på bekostning af gennemgangen i ECOSOC-regie. Den vurdering af det indbyrdes forhold mellem disse organer som forslagsstillerne her lod komme til udtryk var ligeledes baggrunden for, at disse og andre udviklingslande i sin tid gik imod, at det stående udvalg skulle nedsættes under ECOSOC. Disse lande ville have foretrukket, at udvalget i stedet var blevet nedsat under generalforsamlingen.

Den udgave af resolutionsforslaget, som blev bragt til afstemning i 2. valg var imidlertid — set fra et vestligt synspunkt — væsentligt bedre afbalanceret end den oprindelige udgave og kunne derfor vedtages enstemmigt.

Resolutionen blev bekræftet i plenarforsamlingen den 14. december 1971 ligeledes enstemmigt. (Res. 2801 (XXVI)).

Identifikation af de mindst udviklede blandt udviklingslandene.

(Dagsordenens punkt 46).

Som det vigtigste baggrundsdokument for 2. udvalgs behandling af dagsordenspunktet om identifikation af de mindst udviklede lande forelå en rapport fra Komiteen for udviklingsplanlægning (CDP) — et ekspertorgan under ECOSOC med hollænderen Tinbergen som formand — der indeholder et forslag til definition af disse lande. Formålet med definitionen er at afgrænse den gruppe af lande, der i overensstemmelse med adskillige opfordringer fra bl. a. generalforsamlingen, UNCTAD og ECOSOC bør ydes særlig gunstig behandling på det handels- og bistandspolitiske område. Også strategien for FN's 2. udviklingstiår, der blev vedtaget af generalforsamlingen i 1970, indeholder et kapitel om de mindst udviklede lande, hvori der bl. a. appelleres til FN-systemets forskellige organer og organisationer om at iværksætte særlige programmer til fordel for disse lande.

CDP foreslog i sin rapport, at gruppen af mindst udviklede lande defineredes under anvendelse af følgende kriterier: